

3.7. Ophævelse af detailbestemmelser

Forslaget indebærer, at flere af betalingskortlovens specialbestemmelser ikke videreføres i denne lov. Betalingskortloven har været præget af en høj grad af detailregulering, som hæmmer en fornuftig anvendelse af informationsteknologien. Reglerne er endvidere med til at begrænse udstedernes muligheder for at skabe nye produkter og dermed skabe øget konkurrence i form af accessoriske ydelser, som tilbydes sammen med et betalingsmiddel.

Efter forslaget bortfalder betalingskortlovens regel om uanmodet udlevering af et betalingskort (§ 14), reglen om, at betalingsmodtager er forpligtet til at modtage kontantbetaling (§18), reglen om, at betalingskort alene må anvendes til betalingstransaktioner (§19), og reglen om, at der ikke må knyttes særlige rabatter og andre ydelser til et betalingskort (§ 19a). Disse bestemmelser er alle konkrete udmøntninger af frivillighedsprincippet.

4. Administrative og statsøkonomiske konsekvenser

Lovforslaget skønnes ikke at have kommunaløkonomiske konsekvenser.

Forbrugerombudsmanden og Konkurrencestyrelsen vil fortsat føre tilsyn med lovens overholdelse. Selvom lovforslaget betyder en forenkling af en række af bestemmelserne i loven, indebærer dette ikke et mindre tilsyn, men snarere en omlægning i den måde tilsynet vil ske på. Det forudsættes, at tilsynsfunktionerne vil ske med et uændret ressourceforbrug.

5. Administrative og økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Formålet med lovforslaget er at fremme en sikker, effektiv udvikling og anvendelse af betalingsmidler, der kan udnytte den teknologiske udvikling og hermed understøtte brugen af nye, rationelle handelsformer og betalingsmåder. Håndtering af traditionelle betalingsmidler er således en omkostningsmæssig byrde for mange virksomheder, ligesom forebyggelsen af risikoen for kriminelle handlinger er ressourcekrævende.

Samfundsøkonomisk er betalingssystemer af stor betydning for virksomhederne og deres kunder. Lovforslaget sigter mod at skabe den fornødne tillid til og accept af nye betalingsmidler, således at der er basis for en løbende produktudvikling og en stigende anvendelse af sådanne betalingsmidler.

Ved revisionen af betalingskortloven er der lagt vægt på at forenkle den kommende regulering og undgå en ufleksibel detailregulering. En række bestemmelser (§§ 14, 18, 19 og 19a) i betalingskortloven foreslås således ophævet. Da virksomhederne herved

får bedre muligheder for dels at minimere deres omkostninger, dels at udbyde nye ydelser og dermed forøge deres indtjening, vil en ophævelse af disse bestemmelser have positive økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

Anmeldelsesreglerne foreslås ligeledes forenklet. De ændrede anmeldelsesregler vil give udstederne af betalingsmidler en administrativ lettelse i forhold til de gældende regler. Reglerne om oplysningspligt og kvitteringskrav er udformet sådan, at virksomhederne får bedre mulighed for at indrette systemet og informationsmaterialet på en måde, som bedst imødekommer forbrugernes ønsker og behov. De mere fleksible regler vil således lette virksomhedernes administrative byrder i forhold til de gældende regler.

Hæftelses- og ansvarsreglerne er udformet sådan, at såvel udstedere som brugere har et klart incitament til at indrette og omgås betalingsmidlerne på en sikker og fornuftig måde. Hæftelses- og ansvarsreglerne indebærer, at virksomhederne i visse situationer må bære tab eller betale erstatning, som de ellers kunne tænkes at ville søge pålagt forbrugerne. Hæftelses- og ansvarsreglerne har således umiddelbart negative økonomiske konsekvenser for erhvervslivet. Disse omkostninger for erhvervslivet er dog nødvendige for at give forbrugerne den fornødne beskyttelse og herved gøre det tilstrækkeligt sikkert og attraktivt at anvende disse betalingsmidler. Hæftelses- og ansvarsreglerne er samtidig udformet således, at man har søgt at minimere antallet af sager, hvor ansvaret må afgøres af klagævn eller domstole. Det betyder, at reglerne virker procesbesparende og dermed er med til at minimere virksomhedernes administrative byrder.

Set i forhold til betalingskortloven indebærer den foreslåede hæftelsesregel i § 10 uændrede økonomiske konsekvenser for erhvervslivet. Set i forhold til betalingskortloven lempes ansvarsreglen i § 11 i visse situationer. Lovforslaget indebærer således, at udstedernes økonomiske risici gøres mindre i forhold til den gældende lov.

Adgangen til at kræve refusion af restværdien på et forudbetalt betalingsmiddel stiller visse omkostningskrævende krav til virksomhederne. Reglen er dog fundet nødvendig, idet man i praksis har konstateret, at forbrugerne ellers afskæres fra at få restværdien udbetalt af visse erhvervsdrivende, når betalingsmidlets gyldighedsperiode er udløbet. Da det giver erhvervsvirksomhederne visse administrative byrder at håndtere den foreslåede refusionret, er det samtidig bestemt, at de erhvervsdrivende kan opkræve et vist gebyr for refusionen. Herved får de erhvervsdrivende mulighed